

[Arbejdsministeren]

periode med økonomisk afmatning, som betyder, at der må forventes en stigning i ledigheden i 1988. At ledigheden må ventes at stige i 1988, er der bred enighed om. Der er derimod ikke enighed om, hvor kraftig denne stigning i ledigheden bliver. Jeg vil ikke her gå ind i en nærmere debat om vismændenes skøn over ledighedsudviklingen stillet over for regeringens forventninger til udviklingen i ledigheden, men jeg vil gerne pege på et enkelt forhold.

Vismændenes skøn over ledighedsudviklingen har faktisk igennem de seneste fire-fem år gang på gang været for pessimistisk og overvurderet den faktiske udvikling i ledigheden. For så vidt angår Det Økonomiske Råds skøn over ledighedsudviklingen i 1988 ventede rådet i dets majrapport fra 1987 en ledighed i 1988 på 311.000. Under indtryk af den meget svage stigning i ledigheden igennem 1987 blev skønnet over ledigheden i 1988 nedjusteret til i decemberrapporten at være 280.000, og i januar 1988 har Det Økonomiske Råd efter vedtagelsen af eksportpakken samt omlægningen af arbejdsgiverafgifterne atter nedjusteret deres ledighedsskøn for 1988, denne gang fra 280.000 til 263.000.

Det Økonomiske Råd har altså under indtryk af den økonomiske politik og de resultater, der er skabt, nedvurderet sine forventninger til arbejdsløsheden med ca. 50.000 i løbet af mindre end et år.

Men selv det skøn, der nu ligger på 263.000, er efter min og regeringens opfattelse stadig væk en overvurdering af ledigheden i 1988. Regeringen vurderer på nuværende tidspunkt, at der er en risiko for, at ledigheden i 1988 vil stige til op mod 250.000.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det også er et udtryk for, at regeringen for så vidt angår ledighedsudviklingen er mindre pessimistisk i dag, end den var i august sidste år. I august sidste år sagde vi i forbindelse med finanslovsforslaget, at ledighedstallet for 1988 ville blive på 265.000, så også regeringen var for pessimistisk og har nu måttet nedvurdere til ca. 250.000.

Ledighedstallene er altså bedre, end alle prognosemagere har forudsagt, og tendensvurderingerne går i den rigtige retning, men arbejdsløsheden er selvfølgelig stadig væk alt for høj, og arbejdsløsheden er derfor fortsat et af dansk økonomis meget alvorlige balanceproblemer.

Som arbejdsminister ser jeg det selvfølgelig som min største udfordring at bidrage til at nedbringe arbejdsløsheden. Jeg må altid have for mig det mål, der hedder: Hvordan skaber vi den fulde beskæftigelse? Men jeg må også erkende, at det ikke er en opgave, som en arbejdsminister kan løse alene. Hovedmidlet til genskabelse af den fulde beskæftigelse er nemlig en økonomisk politik, der over en bred front skaber grundlag for vækst i beskæftigelsen. Særlig foranstaltninger, hvor væsentlige de end er, har nemlig kun en beskedent direkte virkning på beskæftigelsen.

Det er en afgørende betingelse for en løsning af de økonomiske problemer, at der i de kommende år sker en samtidig forbedring af konkurrenceevnen og opsparingen. Ved at forbedre konkurrenceevnen over en bred front skal produktionen i konkurrenceerhvervene øges, og herved skabes grundlag for fremgang i beskæftigelsen. Forbedringen af betalingsbalancen ved denne strategi vil imidlertid blive beskedent, idet højere produktion og beskæftigelse i konkurrenceerhvervene indebærer højere investeringer, køb af råvarer, forbrug m.v., som i væsentligt omfang belaster betalingsbalancen. Det er derfor helt nødvendigt, at forbedringen af konkurrenceevnen kombineres med en forøgelse af opsparingen. Jeg synes ikke, det kan understreges for ofte, at forbedringen af konkurrenceevnen samt opsparingen er et fælles ansvar, som ikke alene regeringen, men også arbejdsmarkedets parter må været indstillet på at leve op til.

Trepartsforhandlingerne, som regeringen indledte i efteråret 1987 med arbejdsmarkedets parter, havde netop til formål, at man i fællesskab fandt frem til en bæredygtig indsats til forbedring af konkurrenceevnen. Omlægningen af arbejdsgiverafgifterne var et vigtigt skridt i den rigtige retning. Denne omlægning samt den samtidig vedtagne eksportpakke vil som bekendt have en så positiv effekt på beskæftigelsen, at ikke bare regeringen, men altså også Det Økonomiske Råd, som jeg just har nævnt, har nedvurderet deres ledighedsskøn for 1988, og jeg er overbevist om, at anden fase af trepartsforhandlingerne, som jo vedrører arbejdsmarkedspensioner, vil løbe i en tilsvarende positiv og konstruktiv atmosfære som den, vi så i forbindelse med trepartsforhandlingerne i november-december måned.